

• **(قتلوا وسجنوا وأرهبوا ولم يطمسوا دعوة الحق) ..**

• **کشتند، به زندان افکندند، ترساندند ولی نتوانستند دعوت حق را محو و نابود سازند**

وعن طغيان أعدائه وأذاهم له ولأنصاره، قال (عليه السلام): **(نحن ربما نصبر كثيراً، وكثيراً جداً، ولكن نتيجة عداة أيّ أحد لنا ربما تكون أسوأ شيء لمن يعادينا سواء دنيوياً أم أخروياً. قتل أسلافهم أبي الحسين (عليه السلام) في صحراء، فهل انتهى الأمر، أم أنّ الله أخزاهم في الدنيا والآخره !!**

ایشان (علیه السلام) از ستم و تجاوزگری دشمنانش و آزارهایی که نسبت به او و انصارش روا داشتند فرمود: «چه بسا ما زیاد صبر می کنیم؛ بسیار زیاد! ولی فرجام دشمنی هر کسی با ما، چه بسا بدترین چیزها برای او در دنیا و آخرت باشد. نیاکانشان پدرم امام حسین (علیه السلام) را در بیابان کشتند. آیا قضیه خاتمه یافت؟! یا این که خداوند در دنیا و آخرت خوار و ذلیل شان فرمود؟!»

فوالله، لو أنّ أحمد الحسن وحيداً قتلوه في صحراء وأخفوا جثته لكانت نتيجةهم خزي الدنيا والآخرة ولو بعد حين إن كان أحمد الحسن من الله، فما أجهلهم !! هل هم عميان إلى هذه الدرجة؟!

به خدا سوگند اگر احمد الحسن را تک و تنها در بیابان بکشند و جنازه اش را مخفی سازند، اگر او از سوی خدا باشد، عاقبت کارشان خواری در دنیا و آخرت خواهد بود ولو پس از گذشت مدت زمانی چند. چه قدر اینها جاهل اند!! آیا آنها تا این حد کورند؟!»

فبعد الذي فعلوه في محرم "عام ١٤٢٩" قتلوا ومثّلوا وحرّقوا الجثث وسجنوا، وأرهبوا كل من تطوله أيديهم، كل الذي فعلوه لم يطمس دعوة الحق. استخدموا امکانات دول، جیوش دول، وإعلام دول لطمس دعوة الحق وللقضاء على أحمد الحسن وعشرات معه، ولكن النتيجة أنهم لم يتمكنوا بل فضحوا، أليست هذه آية لهم لو كانوا يعقلون !!).

پس از کارهایی که در محرم سال ۱۴۲۹ انجام دادند، اعم از کشتن و مثله کردن و سوزاندن اجساد و به زندان افکندن و ترسانیدن هر کس که دستشان به او رسید، پس از انجام همه‌ی این کارها، نتوانستند دعوت حق را محو و نابود سازند. آنها از امکانات و لشکریان و رسانه‌های چند کشور برای نابود ساختن دعوت حق و یکسره کردن کار احمد الحسن و ده‌ها تن از همراهان او

بهره جستند ولی نتیجه آن شد که نه تنها به کام خود نرسیدند بلکه رسوا و بی‌آبرو شدند. آیا برای آنها این یک نشانه نیست؟! اگر تعقل کنند و اندیشه به خرج دهند!!».

* * *